

MANÁ½ELSTVĀ• HOMOSEXUĀ•LĀ®?

StĀ™eda, 11 Ā•ervenec 2018

VlĀjda podala

nĀjvrh na zĀ™Ā-zenĀ- institutu manĀ¾elstvĀ- pro homosexuĀlnĀ- pĀjry; tento nĀjvrh mĀj svoje pĀ™Ā-znivce i odpĀrce. HlavnĀ-m argumentem je mĀ½tus, Ā¾e menĀjina mĀj stejnĀj prĀjva jako vĀtĀjina. Co je to ovĀjem menĀjina? Definuje antropologickĀ½ znak menĀjinu? Podle mĀcho nĀjzoru nikoliv. Pokud bychom postupovali podle relativistickĀ© ideologie do dĀsledku, museli by bĀ½t menĀjinou napĀ™Ā-klad svĀtlovlasĀ© Ā¾eny, protoĀ¾e je jich mĀonĀ, neĀ¾ tmavovlasĀ½ch.

Potom by je

stĀjt musel vzĀ-t pod ochranu a trestat muĀ¾e, kteĀ™Ā- dĀjvajĀ- pĀ™ednost tmavovlĀjskĀjm, protoĀ¾e by to byla diskriminace, dokonce rasismus nebo alespoĀ xenofobie. (MoĀnĀj uĀ¾ nĀkterĀ½ ideologicky posedlĀ½ aktivista nĀco takovĀcho pĀ™ipravuje.)

AntropologickĀ½ znak tedy menĀjinu nedefinuje, menĀjiny

jsou definovĀjny kulturnĀ a svojĀ- identitou. KdyĀ¾ jsem ĀEech a cĀ-tĀ-m identitu k ĀeskĀ©mu nĀjrodu, je jedno jakĀ© mĀjm vlasy a jakou sexuĀlnĀ- orientaci, dokonce jsou lhostejnĀ© rasovĀ© znaky.

Jak se zaĀnou vytvĀjĀ™et skupiny, zaĀnou se lidĀ© hĀjdat.

To je proradnĀ½ projekt, jak nĀjs rozdĀlit a panovat nad nĀjmi. Na druhĀ© stranĀ, mĀjme-li nĀĀeho dosĀjhnout, musĀ-me bĀ½t jednotnĀ-. Jednota musĀ- obsahovat v sobĀ toleranci k odliĀnostem, ale pouze toleranci, nikoliv rovnost, protoĀ¾e snaha o rovnost skupin je Āertovo kopĀ½tko hĀjde a neshod. VĀjichni vĀdĀ-, Ā¾e rovnost neexistuje, to co je pĀ™irozenĀ nerovnĀ©, se narovnat nedĀj, snaha o rovnost je kontraproduktivnĀ- a vĀdy pĀ™inĀjĀjĀ- jen pocity diskriminace a vĀĀnĀ© neshody. NĀjzorovĀj desintegrace vznikĀj ze ĀipatnĀcho myĀjlenĀ-, neznalosti hodnot, poĀjetĀ½ch poĀadavkĀ na prĀjva, kterĀj pĀ™irozenĀ neexistujĀ-, nebo je to snaha o vĀ½sady. KaĀ¾dĀ½ nĀjrod mĀj svoji kulturu a do nĀ- zapadĀj urĀitĀ½ zpĀ sob chovĀjnĀ-, kterĀ© ji doprovĀjzĀ-. KaĀ¾dĀ© spoleĀenstvo si vytvoĀ™ilo svĀj tradiĀnĀ- Ā™Āj, kterĀ½ se osvĀdĀil historicky a provedl spoleĀenstvo vĀjemi nepĀ™Ā-znivĀ½mi okolnostmi dĀjjin. Zasahovat do tohoto Ā™Ājdu znamenĀj nejistotu ohlednĀ toho, zda zĀsahy jsou opravdu pĀ™Ā-znivĀjĀjĀ- neĀ¾ pĀvodnĀ- Ā™Āj. ĀEistĀ ideologickĀ© zĀsahy se vĀtĀjinou nevyplatily, Ā¾ĀjdnĀ½ filozof nevymyslel nic tak dobrĀcho jako je tradiĀnĀ- Ā™Āj, nic tak vyzkouĀjenĀcho a funkĀnĀ-ho. ZnĀjme pĀ™Ā-pad komunistickĀ© ideologie. VĀ-me, Ā¾e jsme se nakonec museli vrĀtit alespoĀ ĀĀsteĀnĀ ke starĀ½m pravidlĀm Ā™Ājdu. DalĀjĀ- a dalĀjĀ- nesmysly pĀ™ichĀjzĀ-...

NebezpeĀnou myĀjlenkou

je relativismus, kterĀ½ znamenĀj srovnĀjvĀjnĀ- vĀjeho do jednĀ© roviny, vĀjecho je si rovnĀ©, hodnotnĀ© se znehodnocuje, nehodnotnĀ© se vyzdvihuje. Āĕknu rovnou: hodnotnĀ½ Ātvar, jako je rodina, kterĀj plodĀ- dĀti a vychovĀjvĀj je, se znehodnocuje a nehodnotnĀ½ Ātvar, jako je neplodnĀj homosexuĀlnĀ- dvojice, se vyzdvihuje. To vĀje proto, aby bylo vĀje rovnĀ©, aby vĀjichni mĀli stejnĀj prĀjva. LidĀ© si rovni jsou, ale jen jako jednotlivci, jsou si rovni pĀ™ed principy, tedy pĀ™ed zĀjkony a majĀ- startovacĀ- rovnost, tedy rovnost pĀ™Ā-leĀitostĀ-. Tak je roven homosexuĀj heterosexuĀjlovi a nikdo diskriminovanĀ½ nenĀ-. Rovnost kolektivĀ neexistuje. VĀjechna lidskĀj prĀjva se vztahujĀ- k jednotlivci.

Rovnost sexĀ- je nesmysl. MĀ½tus o rovnosti sexĀ- a

rovnosti nĀjakĀ½ch skupin nenĀ- podloĀ¾en niĀĀ-m neĀ¾ lidskĀ½mi skupinovĀ½mi zĀjmy a pĀ™ĀjnĀ-mi. Je to boj o vĀ½sady tĀch, kteĀ™Ā- chtĀjĀ- dosĀjhnout nĀĀeho na Ākor ostatnĀch, chtĀjĀ- tedy dosĀjhnout toho, co sami nejsou schopni vytvoĀ™it a v rĀjmcĀ relativistickĀ© rovnosti jim to majĀ- druzĀ- poskytnout. HomosexuĀjlovĀ© nejsou schopni vytvoĀ™it dĀti, chtĀli by si je tedy adoptovat. Jejich manĀ¾elstvĀ- nemĀj Ā¾ĀjdnĀ½ vĀ½znam neĀ¾ jen ten, aby byli neodĀvodnĀnĀ rovni ostatnĀ-m a tĀ-m prezentovali svĀj zpĀ sob sexu a Āivota jako rovnĀ½, i kdyĀ¾ rovnĀ½ nenĀ-, nevytvĀjĀ™Ā-hodnoty, kterĀ© vytvĀjĀ™Ā- vĀtĀjinovĀj spoleĀnost. To je asi tak, jako kdyĀ¾ bych nemohl dosĀjhnout dĀ-ky svĀ½m vlastnĀospĀchĀ- v podnikĀjnĀ- jako ostatnĀ-, ale chtĀl bych mĀ-t stejnĀ½ vĀ½sledek. Rovnost ve vĀ½sledku bĀ½t nemĀ- Ā¾e, o tu se snaĀ¾il komunistickĀ½ reĀ¾im. VĀ-me, jak to

dopadlo.

Přítomnost celá vč je velmi jednoduchá: Lesbické matky děti mohou (připadně i uměle oplodněné), stát se matkami samoživitelkami a homosexuální matky přirozeně mohou pomáhat v rodinách svých přibuzných vychovávat jejich děti, být hodnými strážky (jak to v minulosti vždy bylo). Děti z dětských domovů, které jsou určeny k adopci, mají dostat přiměřeně heterosexuální péči, na druhém místě samostatně žijící. Přidání, které by dva matky vychovávali děti, je pro mě tímto neskutečným, nedovedu si to přidat. Taková děti nemají dostat správnou výchovu. Je to nejenom samo o sobě hloupost, ale není na to žádná právo, ani přirozenost, ani to co se jako lidské právo uznává. Naopak - musíme chránit děti a jejich práva konstruktivistickými výchovnými ideologiemi.

Společnost by měla být integrační, měly by se s jinou do té míry, do které je to možné, tolerance odchylek by měla být taková, aby odchylky společnosti nedesintegrovaly. Antropologické odchylky by měly do kultury zapadat, nikoliv se z ní vyjmout a projevat se samostatně a společnost kulturně rozkládat. Odchylek bychom si neměli vyhledávat, neměly by být v zásadě, nýbrž jak se zvažovat. Jen tak budeme společnost rovných lidí se stejnými právy. Právo totiž nepadá z nebe, právo si musíme zasloužit prací, hlavně tím, že plníme přirozené povinnosti k lidskému rodu, což je přiměřeně rozumně a výchovně. Tuto schopnost zřejmě někteří nemají, takže nemohou být ani právo.

VLASTIMIL PODRACKÝ